

บทที่ 6

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสินเชื่อกายในประเทศและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย ไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชา เวียดนาม สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ผู้ศึกษาได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิแบบพานแนล (Panel data) ซึ่งเป็นข้อมูลรายปีย้อนหลังจำนวน 16 ปีเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ.1997 ถึงปี ค.ศ. 2012 โดยมีจำนวนค่าสังเกตในการศึกษาทั้งหมด 112 ค่าสังเกตสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผลการทดสอบความนิ่งของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สินเชื่อกายในประเทศสินเชื่อของภาครัฐบาล สินเชื่อของภาคเอกชน ของกลุ่มประเทศอาเซียน โดยวิธี LLC, IPS, ADF-Fisher และ PP-Fisher ภายใต้สมมติฐานหลักคือข้อมูลมีอนุกรม พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สินเชื่อกายในประเทศสินและเชื่อของภาคเอกชน มีลักษณะแบบ $I(1)$ (1^{st} Differential) ส่วนสินเชื่อภาครัฐบาล มีลักษณะแบบ $I(0)$ หรือระดับ Level ดังนั้นในการทดสอบหาความสัมพันธ์ระยะยาวสินเชื่อภาครัฐบาลจึงไม่สามารถทำการทดสอบได้เนื่องตัวแปรที่ใช้ทำการทดสอบจะต้องนิ่งในระบบเดียวกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว หรือ การทดสอบพานแนล โคอินทิเกรชันด้วยวิธีของ Pedroni และ Kao พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สินเชื่อกายในประเทศและสินเชื่อภาคเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.01

ผลการประมาณค่า สินเชื่อกายในประเทศ และสินเชื่อภาคเอกชนความสัมพันธ์ระหว่างและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ พบว่า สมการในรูปแบบ Random Effect มีความเหมาะสมที่สุด ดังนั้นจึงทำการประมาณค่าแบบจำลอง เพื่อคู่อธิพลของตัวแปรดังกล่าว ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square: OLS) วิธีกำลังสองน้อยที่สุดเชิงพลวัต (Dynamic Ordinary Least Square: DOLS) และวิธีการโมเมนต์ในรูปทั่วไป (Generalized Method Of Moment: GMM) พบว่าสินเชื่อกายในประเทศ และสินเชื่อภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อทางบวกต่อการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยขนาดของผลกระทบนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละวิธีที่ใช้ในการประมาณค่า

ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะสั้นของสินเชื่อกับ GDP ในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สามารถอธิบายได้ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีการปรับตัวออกและเข้าสู่ดุลยภาพ และยังสามารถอธิบายได้ว่าสินเชื่อกับ GDP ในประเทศ 8 ปีก่อนหน้านี้อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ปัจจุบัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะสั้นของสินเชื่อภาคเอกชนและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ สามารถอธิบายได้ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีการปรับตัวออกและเข้าสู่ดุลยภาพ และยังสามารถอธิบายได้ว่าสินเชื่อภาคเอกชน 2 ปีก่อนหน้านี้อาจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ ปัจจุบัน

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสินเชื่อภายในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มประเทศอาเซียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือสินเชื่อภายในประเทศก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต ดังนั้นรัฐบาลควรคำนึงถึงนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสม หากนำมาใช้ในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ก็จะเป็นประโยชน์แก่ทุกๆ ฝ่ายและยังเป็นการเพิ่มศักยภาพทางการลงทุนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องและยั่งยืน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสินเชื่อภายในประเทศ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นได้สอดคล้องกับทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามแบบจำลองของ Solow (The Solow Growth Model) และแบบจำลองทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่ได้กล่าวถึงสินเชื่อภายในประเทศที่มีต่อปริมาณการผลิตและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของ Biggs et al. (2009) ที่ได้กล่าวไว้ว่าสินเชื่ออาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและเมื่อเศรษฐกิจมีการผันผวนก็อาจส่งผลโดยตรงต่อสินเชื่อรวมภายในประเทศเช่นกัน

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าเมื่อสินเชื่อภายในประเทศเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดเปลี่ยนแปลงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งภาคเอกชนถือได้ว่าเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ รัฐบาลควรมีนโยบายภายในประเทศให้เหมาะสม และเปิดกว้างให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

การขยายตัวทางเศรษฐกิจนอกจากจะขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตแล้วยังได้รับผลทางอ้อมจากสินเชื่อ ซึ่งเป็นเงินทุนสำคัญที่ผู้ผลิตได้รับเพื่อนำไปขยายการลงทุน นอกจากนี้จะนำไปลงทุนในปัจจัยต่างๆ แล้ว ควรจะมีการจ้างงานที่มีความรู้และความชำนาญซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการผลิตนำเงินให้สินเชื่อที่ได้รับในบางส่วนไปพัฒนาแรงงาน และเทคโนโลยีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อสินเชื่อภายในประเทศเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จึงแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของรัฐบาลในการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมในด้านสินเชื่อให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ เป้าหมายคือ การเติบโตอย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน และทุกภาคส่วนสามารถเกี่ยวเนื่องผลประโยชน์ของการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะมีการเพิ่มตัวแปรที่น่าสนใจทางด้านเศรษฐกิจมหภาค เช่นอัตราเงินเฟ้อ การออม อัตราดอกเบี้ยและปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจที่อาจจะส่งผลต่อสินเชื่อรวมภายในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ นอกจากทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสินเชื่อรวมภายในประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแล้วควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ภาคส่วนเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องเช่น ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และอื่นๆ เพื่อช่วยให้เห็นภาพรวมของเศรษฐกิจ นอกจากนั้นอาจจะเพิ่มจำนวนค่าสังเกต เพื่อทำให้วิธีการศึกษาทางเศรษฐมิติสามารถศึกษาได้หลายรูปแบบ ซึ่งจากงานวิจัยชิ้นนี้ ไม่สามารถดำเนินการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ (Granger causality test) อันเนื่องจากข้อมูลมีจำกัด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved